



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKA
ZAGREB
Frankopanska 116

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prilježeno: 16.10.2020., 10:52 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/175	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-11	1	



d2564629

UPRAVNI SUD U SPLITU
PRIMLJENO
Dana: 25. 09. 2020.

poslovni broj: Usž-1972/20-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, zastupanog po opunomoćenici [] uz sudjelovanje zainteresirane osobe [] zastupane po opunomoćenici [] radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-417/19-9 od 20. prosinca 2019., na sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-417/19-9 od 20. prosinca 2019.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom, točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/65, URBROJ: 376-04-19-4 od 25. srpnja 2019. kao neosnovan. Točkom II. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troškova upravnog spora kao neosnovan.

Pobijanom odlukom tuženika od 25. srpnja 2019., točkom 1. izreke, odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke, broj: [] dok je točkom 2. izreke pobijane odluke zahtjev za rješavanje spora tužitelja u ostalom dijelu odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu iz razloga propisanih odredbom članka 66. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), odnosno zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi

ponavlja ranije navode i u bitnom ističe da je zainteresirana osoba obavila necjelovitu poštansku uslugu jer je prilikom dostavljanja pošiljke prekršila odredbu članka 85. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP), budući da je trebala obavijestiti tužitelja kao primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave radi primanja pismena. Ukazuje da je zainteresirana osoba samo izdala Obavijest o prispijeću predmetne pošiljke na kojoj je obavijestila tužitelja da će druga dostava biti obavljena „nakon isteka roka“ (od pet radnih dana, tijekom kojih je tužitelj mogao preuzeti pošiljku u poštanskom uredu u Splitu) i to „u prijepodnevnim satima“. Smatra da isto nikako ne predstavlja pojam „određenog dana i sata“ koji propisuje ZUP pa smatra da je zainteresirana osoba prekršila odredbu članka 85. stavka 2. ZUP-a i time obavila necjelovitu poštansku uslugu jer se poštanska usluga koja prilikom svog obavljanja krši zakon ne može smatrati cjelovito obavljenom poštanskom uslugom. Ističe da je prvostupanjski sud neosnovano poistovjetio uručenje poštanske pošiljke i cjelokupnu poštansku uslugu, radi čega je utvrdio da ne postoje zakonske pretpostavke za tuženikovo utvrđenje odgovornosti zainteresirane osobe te nije sankcionirao nesporno kršenje članka 85. stavka 2. ZUP-a. Ističe da je uručenje pošiljke samo jedan od segmenata poštanske usluge te da obavljanje usluge uručenja u cijelosti nikako ne znači da je i poštanska usluga obavljena u cijelosti. Navodi da je prvostupanjski sud nezakonito oslobodio tuženika i zainteresiranu osobu od poštivanja zakonske obveze, pravdajući isto prirodom organizacije poštanskog posla u praksi na koju utječu brojne nepredvidive okolnosti. Ističe da se prvostupanjski sud pozvao na pogrešan broj i datum presude Europskog suda za ljudska prava u predmetu [] protiv [] te da je pogrešno ocijenio tumačenje ESLJP-a u tom predmetu o propustu dužne pažnje jer stranka u tom predmetu nije preuzela pismeno u poštanskom uredu kada joj je bila ostavljena odgovarajuća obavijest u poštanskom sandučiću o prispijeću pismena. Ukazuje da je i ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljke također sastavni dio poštanske usluge te ističe da necjelovito i pogrešno ispisivanje takve obavijesti znači isto takvo nezakonito, necjelovito i pogrešno postupanje sa pripadajućom poštanskom pošiljkom. Smatra da je očigledno da je prekršen zakon na njegovu štetu, slijedom čega predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe kako tužitelj u svojoj žalbi pogrešno zaključuje da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava i krivo iznošenje činjeničnog stanja. Ističe da je pogrešan zaključak tužitelja prema kojem nedovoljno precizno označavanje vremena druge dostave automatski predstavlja i necjelovito obavljanje poštanske usluge. Ukazuje da se prilikom procjene je li poštanska usluga obavljena u cijelosti u svakom pojedinom slučaju procjenjuje jesu li od strane davatelja poštanske usluge izvršena zakonom propisana četiri elementa – prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke. Smatra da se, sukladno članku 37. Zakona o poštanskim uslugama ostavljanje, obavijest mora razmatrati isključivo u korelaciji s uručenjem predmetne pošiljke, iz čega smatra da proizlazi zaključak da se, samo u slučaju da zbog pogrešno ispisane obavijesti o prispijeću pošiljke nije bilo izvršeno i uručenje poštanske pošiljke, može govoriti o necjelovito obavljenoj usluzi, a ne u slučaju kada je uručenje izvršeno, jer se tada može govoriti eventualno o određenom tehnološkom propustu. Napominje da navodi tužitelja o broju presude ESLJP-a i datumu iste nisu od utjecaja na ispravno utvrđenje činjeničnog stanja u ovoj upravnoj stvari. Ističe da je u slučaju ugovorene osobne dostave iz članka 85. ZUP-a davatelj poštanskih usluga dužan izvršiti prvi pokušaj dostave na kućnoj adresi primatelja te ostaviti obavijest o prispijeću pošiljke, dok je primatelj u slučaju zaprimanja takve obavijesti obavezan postupiti sa dužnom pažnjom i preuzeti poštansku pošiljku u naznačenom poštanskom uredu. Ukazuje da će postupak druge dostave uslijediti samo u slučaju da primatelj po zaprimljenoj obavijesti nije

postupio sa dužnom pažnjom koja se od njega zahtijeva. Stoga navodi da je prema redovnom tijeku stvari opravdano očekivati da primatelj postupi sa dužnom pažnjom i preuzme pismeno u označenom poštanskom uredu ukoliko je to u mogućnosti, a ne da istu neopravdano ignorira. Stoga tuženik smatra da su žalbeni navodi tužitelja u cijelosti neosnovani i paušalni.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je tužitelj izjavio prigovor zainteresiranoj osobi zbog necjelovito izvršene usluge te je, nakon što mu je prigovor odbijen, tuženiku kao regulatornom tijelu podnio zahtjev za rješavanje spora u vezi s rješavanjem prigovora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke broj:

Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je tužitelju u konkretnom slučaju 17. rujna 2018. pokušana dostava preporučene pošiljke broj: pri čemu tužitelj nije zatečen na adresi, slijedom čega mu je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem predmetnu pošiljku može preuzeti, u kojoj je naznačeno da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od 5 radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijepodnevnim satima. Kako predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, druga dostava pokušana je 25. rujna 2018., kada tužitelj ponovno nije zatečen na adresi pa mu je predmetna pošiljka istog dana uručena ubacivanjem u kućni kovčežić.

Ovaj sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda jer, prema ocjeni ovog Suda, tužiteljevim žalbenim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, a imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12., 153/13. i 78/15., dalje: Zakon), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. Zakona, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Odredbom članka 37. stavka 1. Zakona propisano je da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. tog članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi.

Sukladno odredbi članka 85. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP), dostava se obavlja osobno naslovljenoj osobi kad od obavljanja dostave počinje teći rok koji se ne može produžiti ili kad je takva dostava propisana (osobna dostava). Prema odredbi stavka 2. istog članka ZUP-a, kad se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, dostavljač će u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisanu obavijest da u određeni dan i sat bude na

mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismeno. Sukladno odredbi stavka 3. istog članka ZUP-a, ako dostavljač u naznačeno vrijeme ne pronađe naslovljenu osobu ili ako ona odbije primiti pismeno, dostavljač će ostaviti pismeno u njezinom poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu. Na dostavnici uz ostavljeno pismeno dostavljač će naznačiti razlog takve dostave, dan i sat kad je ostavio pismeno i potpisati se. Prema odredbi stavka 5. istog članka ZUP-a, dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Prema ocjeni ovog Suda, imajući u vidu dokumentaciju u spisu predmeta i navedene zakonske odredbe, prvostupanjski sud i tuženik pravilno su ocijenili da je neosnovan dio zahtjeva tužitelja za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke, broj: [] a budući da je u postupku nedvojbeno utvrđeno da je poštanska usluga uručenja predmetne preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, s obzirom da je predmetna pošiljka 25. rujna 2018. tužitelju uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, sve sukladno odredbi članka 85. ZUP-a.

Suprotno prigovorima tužitelja, pravilno prvostupanjski sud obrazlaže da je vezano uz mogućnost određivanja točno određenog sata druge dostave, zbog opravdanih okolnosti navedenih od strane zainteresirane osobe, koje se odnose na samu prirodu organizacije poštanskog posla u praksi te brojne druge nepredvidive okolnosti poput količine poštanskih pošiljki određenog dana, prometnih uvjeta i rada sa strankama na terenu, uspostavljena praksa sukladno kojoj se vrijeme druge dostave sudskih pismena određuje okvirno, na način da se odredi dio dana u kojem će se predmetna dostava izvršiti. Pritom pravilno prvostupanjski sud i tuženik primjećuju da je u situaciji ostavljanja obavijesti o drugoj dostavi korisniku poštanskih usluga ostavljena mogućnost da u razdoblju do druge dostave pismeno podigne u određenom poštanskom uredu.

Ovaj Sud nalazi i da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da je tuženik na temelju odredbe članka 41. stavka 2. ZUP-a ispravno odbacio kao nedopušten zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži poništenje nezakonitih odluka zainteresirane osobe i Povjerenstva, utvrđivanje odgovornosti nadležnih osoba zainteresirane osobe te utvrđivanje da se radi o kontinuiranom namjernom i nezakonitom postupanju zainteresirane osobe. To stoga što je tuženik pravilno obrazložio da nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima zainteresirane osobe niti za njihovo sankcioniranje, kao i da nije nadležan za poništavanje odluka zainteresirane osobe, već da svoju odluku donosi isključivo vezano za konkretnu poštansku pošiljku ili uslugu za koju je prethodno proveden postupak sukladno odredbi članka 54. Zakona.

Pritom pravilno prvostupanjski sud obrazlaže da u konkretnom slučaju ne postoje ni zakonske pretpostavke za utvrđivanje odgovornosti zainteresirane osobe prema članku 56. Zakona, sukladno kojem davatelj poštanskih usluga u unutarnjem prometu odgovara za gubitak ili oštećenje poštanske pošiljke ili umanjenje njezina sadržaja, za prekoračenje roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke i u slučaju kada nije obavio uslugu ili uslugu nije obavio u cijelosti.

Slijedom navedenog, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a pravilno odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Ovaj Sud nalazi kako žalbeni navod tužitelja da je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi naveo pogrešan broj i datum presude Europskog suda za ljudska prava u predmetu [] nije od utjecaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja niti na zakonitost pobijane presude.

Prema ocjeni ovog Suda, ostali žalbeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari, zbog čega ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe. Ujedno, riječ je o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred tuženikom i pred prvostupanjskim sudom, o kojima su se tuženik i prvostupanjski sud detaljno očitovali, a s kojim zaključcima se slaže i ovaj Sud.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, ovaj Sud nalazi da se prvostupanjska presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo te je prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 15. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost opravka - ovlaštenj službenik



Tanja Nemčić